

București, 15 septembrie 2021

Către: Domnul Valer DORNEANU,

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Subsemnata, **Anca Dana Dragu**, în calitate de președintă a Senatului României, în conformitate cu prevederile *art. 146 lit. e) din Constituția României*, republicată, *art. 38 alin. (1) lit. g) din Regulamentul Senatului*, precum și ale *art. 11 alin. (1) pct. A lit. e)*, *art. 34*, *art. 35 și art. 36 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale*, republicată, formulez următoarea

**CERERE DE SOLUȚIONARE A CONFLICTULUI JURIDIC DE NATURĂ
CONSTITUȚIONALĂ**

**dintre Guvernul României și prim-ministrul României, pe de o parte, și Parlamentul
României, pe de altă parte,**

prin care solicit respectuos instanței de contencios constituțional:

A. **Să constate existența unui conflict juridic de natură constituțională** între Guvernul României și prim-ministrul României, pe de o parte, și Parlamentul României, pe de altă parte, născut din **încălcarea dispozițiilor constituționale referitoare la obligativitatea obținerii acordului parlamentului în cazul remanierii guvernamentale efectuate după schimbarea compoziției politice a Guvernului,**

B. **Obligarea prim-ministrului la a formula propuneri de miniștri și a le înainta Parlamentului în vederea pronunțării asupra noii compoziții politice a Guvernului.**

I. Temeiul constituțional și legal

1. Constituția României

Articolul 1

(1) România este stat național, suveran și independent, unitar și indivizibil.

(2) Forma de guvernământ a statului român este republica.

(3) România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul

politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.

(4) Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor - legislativă, executivă și judecătorească - în cadrul democrației constituționale.

(5) În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.

Articolul 61

(1) Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării.

(2) Parlamentul este alcătuit din Camera Deputaților și Senat.

Articolul 85

(1) Președintele României desemnează un candidat pentru funcția de prim-ministru și numește Guvernul **pe baza votului de încredere acordat de Parlament.**

(2) În caz de remaniere guvernamentală sau de vacanță a postului, Președintele revocă și numește, la propunerea primului-ministru, pe unii membri ai Guvernului.

(3) Dacă prin propunerea de remaniere se schimbă structura sau compoziția politică a Guvernului, Președintele României va putea exercita atribuția prevăzută la alineatul (2) numai pe baza aprobării Parlamentului, acordată la propunerea primului-ministru.

Articolul 102

(1) Guvernul, potrivit programului său de guvernare acceptat de Parlament, asigură realizarea politicii interne și externe a țării și exercită conducerea generală a administrației publice.

(2) În îndeplinirea atribuțiilor sale, Guvernul cooperează cu organismele sociale interesate.

(3) Guvernul este alcătuit din prim-ministru, miniștri și alți membri **stabiliți prin lege organică.**

Articolul 106

Funcția de membru al Guvernului încetează în urma demisiei, a revocării, a pierderii drepturilor electorale, a stării de incompatibilitate, a decesului, precum și în alte cazuri prevăzute de lege.

Articolul 107

(1) Primul-ministru conduce Guvernul și coordonează activitatea membrilor acestuia, respectând atribuțiile ce le revin. De asemenea, prezintă Camerei Deputaților sau Senatului rapoarte și declarații cu privire la politica Guvernului, care se dezbate cu prioritate.

(2) Președintele României nu îl poate revoca pe primul-ministru.

(3) Dacă primul-ministru se află în una dintre situațiile prevăzute la articolul 106, cu excepția revocării, sau este în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile, **Președintele României va desemna un alt membru al Guvernului ca prim-ministru interimar**, pentru a îndeplini atribuțiile primului ministru, până la formarea noului Guvern. Interimatul, pe perioada imposibilității exercitării atribuțiilor, încetează dacă primul-ministru își reia activitatea în Guvern.

(4) Prevederile alineatului (3) se aplică în mod corespunzător și celorlalți membri ai Guvernului, la propunerea primului-ministru, pentru o perioadă de cel mult 45 de zile.

Articolul 109

(1) Guvernul răspunde politic numai în fața Parlamentului pentru întreaga sa activitate. **Fiecare membru al Guvernului răspunde politic** solidar cu ceilalți membri pentru activitatea Guvernului și pentru actele acestuia.

(2) Numai Camera Deputaților, Senatul și Președintele României au dreptul să ceară urmărirea penală a membrilor Guvernului pentru faptele săvârșite în exercițiul funcției lor. Dacă s-a cerut urmărirea penală, Președintele României poate dispune suspendarea acestora din funcție. Trimiterea în judecată a unui membru al Guvernului atrage suspendarea lui din funcție. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(3) Cazurile de răspundere și pedepsele aplicabile membrilor Guvernului sunt reglementate printr-o lege privind responsabilitatea ministerială.

2. OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ

Art. 42: Cazuri de încetare a funcției de membru al Guvernului

Funcția de membru al Guvernului încetează în următoarele cazuri:

a) revocare;

b) demisie;

c) pierderea drepturilor electorale ca urmare unei hotărâri judecătorești definitive;

d) starea de incompatibilitate constatată în condițiile Legii nr. 176/2010, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a unui raport de evaluare definitiv sau unei hotărâri judecătorești definitive;

e) deces;

f) condamnare penală printr-o hotărâre judecătorească definitivă;

g) imposibilitate de a-și exercita atribuțiile mai mult de 45 de zile.

Art. 43: Vacanța funcției de membru al Guvernului

(1) În situațiile prevăzute la art. 42 Președintele României, prin decret, la propunerea prim-ministrului, ia act de încetarea funcției și declară funcția vacantă în termen de 15 zile de la primirea propunerii prim-ministrului.

(2) Primul-ministru îi transmite Președintelui României propunerea prevăzută la alin. (1) în termen de 5 zile de data la care intervine un caz de încetare a funcției de membru al Guvernului.

(3) În ipoteza în care cazurile de încetare a funcției de membru al Guvernului prevăzute la art. 42 lit. a) și b) intervin pe durata stărilor prevăzute de art. 92 alin. (2) și (3) și art. 93 alin.

(1) din **Constituție** Președintele României, prin decret, la propunerea prim-ministrului, ia

act de încetarea funcției și declară funcția vacantă în termen de 30 de zile de la primirea propunerii prim-ministrului.

Art. 44: Revocarea din funcția de membru al Guvernului

Revocarea din funcția de membru al Guvernului are loc în caz de remaniere guvernamentală.

Art. 45: Demisia din funcția de membru al Guvernului

Demisia din funcția de membru al Guvernului se anunță public, se prezintă în scris prim-ministrului și devine irevocabilă din momentul în care s-a luat act de depunerea ei, dar nu mai târziu de 15 zile de la data depunerii.

Art. 46: Interimatul funcției de membru al Guvernului

(1) Dacă prim-ministrul se află în una dintre situațiile de încetare a funcției de membru al Guvernului, cu excepția revocării, sau este în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile, Președintele României desemnează un alt membru al Guvernului ca prim-ministru interimar, pentru a îndeplini atribuțiile prim-ministrului, până la formarea noului Guvern. Interimatul pe perioada imposibilității exercitării atribuțiilor încetează dacă prim-ministrul își reia activitatea în Guvern în cel mult 45 de zile.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și celorlalți membri ai Guvernului, la propunerea prim-ministrului, pentru o perioadă de cel mult 45 de zile.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (2), înăuntrul termenului de 45 de zile, prim-ministrul inițiază procedurile prevăzute de lege pentru numirea unui alt membru al Guvernului în calitate de ministru interimar.

Art. 47: Numirea în funcție în caz de remaniere guvernamentală sau de vacanță a postului

(1) Numirea în funcția de membru al Guvernului, în caz de remaniere guvernamentală sau de vacanță a postului, se face de Președintele României, la propunerea prim-ministrului.

(2) Prim-ministrul propune Președintelui României, în termen de 5 zile de la publicarea decretului prin care este constatată vacanța funcției, o persoană, care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 17, pentru numirea în funcția de membru al Guvernului.

(3) Președintele României numește în funcție persoana propusă de prim-ministru în termen de 10 zile de la înregistrarea propunerii sau în același termen, în condițiile alin. (4) sau (5), motivează, îi comunică prim-ministrului și face public refuzul numirii în funcție.

(4) Președintele României poate refuza, motivat, orice propunere a prim-ministrului pentru numirea în funcția de membru al Guvernului în situația în care persoana propusă nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 17 sau, cu privire la această persoană, au intervenit cazurile de încetare a funcției de membru al Guvernului prevăzute de art. 42 lit. c), e) și f).

(5) Președintele României poate refuza motivat, o singură dată, o propunere a prim-ministrului pentru numirea în funcția de membru al Guvernului în situația în care consideră că persoana propusă nu corespunde funcției respective.

(6) În situația în care Președintele României refuză o propunere a prim-ministrului în condițiile alin. (3), prim-ministrul îi transmite Președintelui o nouă propunere în termen de 5 zile de la data la care Președintele i-a comunicat refuzul propunerii anterioare.

(7) Președintele României primește o nouă propunere pentru numirea unei persoane în funcția de membru al Guvernului transmisă de prim-ministru și are, în această situație, obligațiile prevăzute la alin. (3).

(8) În situația în care Președintele României sau prim-ministrul sesizează Curtea Constituțională pentru soluționarea unui conflict juridic de natură constituțională apărut cu ocazia numirii unui membru al Guvernului, obligațiile prevăzute de acest articol sunt îndeplinite după publicarea deciziei Curții Constituționale prin care este soluționat conflictul, cu respectarea caracterului general obligatoriu al deciziei.

II. Situația de fapt:

Prin *Hotărârea Parlamentului României nr. 31 din 23 decembrie 2020* pentru acordarea încrederii Guvernului, publicată în *Monitorul Oficial, Partea I, nr. 1284 din 23 decembrie 2020*, a fost acordată încrederea unui Guvern, ce includea reprezentanți ai trei formațiuni politice, respectiv PNL, USR PLUS și UDMR și a programului de guvernare asumat de către acestea.

Compoziția politică a Guvernului includea, printre alții, un viceprim-ministru și șase miniștri membri ai USR PLUS, stabiliți conform Acordului politic încheiat în 21 decembrie 2020 între reprezentanții partidelor PNL, USR PLUS și UDMR de constituire a coaliției de guvernare prin care cele trei formațiuni politice parlamentare semnatare au convenit să alcătuiască un program comun de guvernare și, în considerarea majorității parlamentare asigurate în condițiile acestei coaliții de guvernare, să propună de comun acord și să susțină, prin vot în Parlament, un candidat unic pentru funcția de prim-ministru și un guvern de coaliție condus de acesta, a cărui echipă guvernamentală să fie formată din miniștri desemnați proporțional de către PNL, USR PLUS și UDMR.

Prin *Decretul nr. 949 din 2 septembrie 2021 al Președintelui României*, publicat în *Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 838 din 2 septembrie 2021*, ministrul Justiției, membru al USR PLUS, **a fost revocat din funcție** la propunerea prim-ministrului României. Ulterior, la data de 7 septembrie 2021, viceprim-ministrul și ceilalți cinci miniștri membri ai USR PLUS (ministrul Transporturilor, ministrul Investițiilor și Proiectelor Europene, ministrul Sănătății, ministrul Cercetării, Inovării și Digitalizării) **și-au prezentat demisiile din Guvern.**

Prin *Decretul nr. 959, Decretul nr. 960, Decretul nr. 962, Decretul nr. 964, Decretul nr. 966, Decretul nr. 968* din 8 septembrie 2021, publicate în *Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 855 din 8 septembrie 2021*, **Președintele României a luat act de demisia și a constatat vacanța funcțiilor ca urmare a demisiilor viceprim-ministrului și celorlalți cinci miniștri membri ai USR PLUS.**

La data de 8 septembrie 2021, copreședinții USR PLUS, respectiv domnul Dacian Julien Cioloș și domnul Ilie-Dan Barna, au transmis prim-ministrului o **adresă prin care era constatată modificarea compoziției politice a Guvernului României**, acesta nemaincluzând niciun membru USR PLUS, și solicitându-se aplicarea dispozițiilor art. 85, alin. (3) ale Constituției României, coroborate cu dispozițiile art. 42-47 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, în sensul acordării unui vot de Guvernului partea Parlamentului.

În ciuda acestor solicitări, **prim-ministrul nu a respectat** dispozițiile art. 47 alin. (2) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, refuzând să propună Președintelui României noua listă de miniștri, în noua compoziție politică, în termen de 5 zile de la publicarea decretelor prin care a fost constatată vacanța funcțiilor

de viceprim-ministru și, respectiv, miniștri desemnați de USR PLUS, după obținerea în prealabil a aprobării Parlamentului în temeiul art. 85 alin (3) din Constituție.

Rolul constituțional și specificul atribuțiilor prim-ministrului presupun ca acesta să își exercite atribuțiile în sensul respectării colaborării loiale între autoritățile statului, conform art. 85 alin. (3), art. 102 alin. (3), art. 106, art. 107 din Constituție și ale art. 47 din Ordonanța de Urgență nr. 57/2019 privind Codul administrativ, așa cum acest principiu a fost dezvoltat în jurisprudența Curții Constituționale.

Prin omisiunea prim-ministrului României de a propune alte persoane pentru numirea în funcțiile de membru al Guvernului, s-a creat un blocaj instituțional de natură constituțională, prim-ministrul României situându-se în afara cadrului prevăzut de Constituție. Totodată, prin această conduită, prim-ministrul a încălcat și prevederile Codului administrativ, aflate în completarea normelor constituționale.

III. Cu privire la **admisibilitatea conflictului juridic de natură constituțională**

Cu privire la condițiile necesare a fi îndeplinite pentru existența unui conflict de natură constituțională, în Decizia nr. 108/2014 Curtea Constituțională a stabilit că: *„Fără a-i defini conținutul, atât Constituția, cât și Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale utilizează sintagma de conflict juridic de natură constituțională. Prin urmare, pentru stabilirea trăsăturilor conținutului conflictului juridic de natură constituțională, principalul reper l-a constituit jurisprudența Curții Constituționale și doctrina în materie. Astfel, aceste conflicte au următoarele trăsături: sunt conflicte juridice, sunt conflicte juridice de natură constituțională, creează blocaje instituționale, vizează nu numai conflictele de competență (pozitive sau negative) născute între autoritățile publice, ci și orice situații conflictuale a căror naștere rezidă în mod direct din textul Constituției, se referă numai la anumite autorități care pot apărea ca subiecte ale acestuia. Toate aceste trăsături au caracter cumulativ și nicidecum alternativ, neîndeplinirea vreuneia dintre ele fiind, ab initio, o cauză de respingere a sesizării.“*

Conform jurisprudenței Curții, *„Conflictul juridic de natură constituțională între autorități publice presupune acte sau acțiuni concrete prin care o autoritate sau mai multe își arogă puteri, atribuții sau competențe, care, potrivit Constituției, aparțin altor autorități publice, ori omisiunea unor autorități publice, constând în declinarea competenței sau în refuzul de a îndeplini anumite acte care intră în obligațiile lor”* și poate privi conținutul ori întinderea atribuțiilor decurgând din Constituție, ceea ce înseamnă că acestea sunt conflicte de competență, pozitive sau negative și care pot crea blocaje instituționale.

În speță, prin omisiunea prim-ministrului României de a solicita aprobarea Parlamentului cu privire la noua listă de miniștri și de a propune Președintelui României în termenul legal aceste propuneri se ajunge la un blocaj instituțional constând în împiedicarea Parlamentului de a-și exercita rolul constituțional pe care îl are în raport cu guvernul, potrivit art. 85 alin. (3) din Constituție.

Cu privire la competența materială de a soluționa conflictele juridice de natură constituțională dintre autoritățile publice, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 148 din 16 aprilie 2003 privind constituționalitatea propunerii legislative de revizuire a Constituției României, a reținut că *„Este vorba de conflictele de autoritate (sau litigiile organice).*

Într-un atare caz Curtea Constituțională soluționează sau aplanează litigii constituționale între autorități. Aceste litigii pot privi conflicte între două sau mai multe autorități constituționale cu privire la conținutul ori întinderea atribuțiilor lor, decurgând din Constituție. Aceasta este o măsură necesară, urmărind înlăturarea unor posibile blocaje instituționale. Pentru a se evita antrenarea Curții în soluționarea unor conflicte politice este necesar să se prevadă că este vorba doar de blocajele instituționale, respectiv de conflictele pozitive sau negative de competență”.

Curtea a stabilit că un conflict juridic de natură constituțională presupune inclusiv refuzul unor autorități publice de a îndeplini anumite acte care intră sfera obligațiilor ce le revin (*Decizia nr. 53 din 28 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 17 februarie 2005*).

1. În ceea ce privește autoritățile constituționale ce pot apărea ca subiecte ale unui conflict juridic de natură constituțională

Astfel, în speță, Curtea Constituțională este sesizată cu o cerere de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Guvernul României și prim-ministrul României, pe de o parte, și Parlamentul României, pe de altă parte.

Prin Decizia nr. 838/2009, Curtea Constituțională a stabilit care sunt autoritățile publice care ar putea fi implicate într-un conflict juridic de natură constituțională, și anume: Parlamentul, alcătuit din Camera Deputaților și Senat, Președintele României, ca autoritate publică unipersonală, Guvernul, organele administrației publice centrale și ale administrației publice locale, precum și organele autorității judecătorești.

Având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, rezultă că autoritățile publice ce pot fi parte într-un conflict juridic de natură constituțională trebuie să îndeplinească cel puțin următoarele cerințe: să fie autorități de natură constituțională, să participe nemijlocit la realizarea puterii de stat; să fie nominalizate în Titlul III al Constituției, cu precizarea atribuțiilor ce le revin în realizarea puterii de stat.

În Decizia nr. 358/2018, Curtea Constituțională precizând că se referă la o jurisprudență anterioară a menționat: „(...) Chiar dacă, prin Decizia nr. 988 din 1 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 784 din noiembrie 2008, Curtea a menționat doar Guvernul, și nu și prim-ministrul, ca autoritate publică prevăzută în titlul III al Constituției care poate avea calitate procesuală activă, aceasta nu înseamnă că prim-ministrul, ca reprezentant constituțional al Guvernului, nu poate fi parte în conflict în condițiile în care se contestă însăși maniera în care își exercită o atribuție proprie. (...)”.

Având în vedere toate acestea, rezidă clar faptul că atât Parlamentul României, pe de o parte, cât și Guvernul României și prim-ministrul României, pe de altă parte, pot fi părți într-un conflict juridic de natură constituțională.

2. Conduita imputată reprezintă o problemă de constituționalitate prin ea însăși

Problema de drept ce trebuie dezlegată de Curtea Constituțională vizează existența obligației prim-ministrului de a obține acordul Parlamentului și de a propune președintelui României, în termen de 5 zile de la publicarea decretelor, prin care este constatată vacantarea funcțiilor a noii liste de miniștri, în noua compoziție politică.

Având în vedere existența unor raporturi constituționale între prim-ministrul României și Parlamentul României, dezlegarea prezentei probleme intră în competența de

soluționare a Curții Constituționale, în conformitate cu art. 146 lit. e) din Constituție și în acord cu jurisprudența constituțională, conform Deciziei nr. 358/2018.

3. Existența unui **blocaj instituțional**

Apreciem că pasivitatea prim-ministrului nu are temei constituțional și reprezintă, în fapt, un refuz discreționar de exercitare a unei competențe constituționale, adică exact ceea ce Curtea Constituțională a calificat ca fiind un „veto” prohibit de dispozițiile constituționale.

Or, refuzul prim-ministrului determină un conflict juridic de natură constituțională care duce la dificultăți la nivelul funcționării Guvernului și la un blocaj în ceea ce privește procedura parlamentară de aprobare a propunerilor de miniștri în noua componentă politică. În prezent, Guvernul funcționează fără a avea aprobarea Parlamentului cu privire la noua compoziție politică, cu depășirea termenului legal în care trebuia solicitat și obținut acest acord în vederea trimiterii propunerilor către președintele României.

IV. Cu privire la **existența conflictului juridic de natură constituțională**

Prezentul conflict juridic de natură constituțională între prim-ministrul și Parlamentul României are ca punct de pornire refuzul/omisiunea prim-ministrului de a propune noii membri ai Guvernului, conform prevederilor art. 85 alin. (2) din Constituție, ceea ce, în contextul actual, al comunicării exprese din partea USR PLUS către partenerii coaliției de guvernare, PNL și UDMR, a refuzului de a propune noi miniștri și de a face parte din acest guvern, atrage incidența prevederilor art. 85 alin. (3) din Constituție.

Parlamentul României este împiedicat a-și exercita atribuția sa de aprobare sau de respingere a noii compoziții politice a Guvernului din pricina omisiunii culpabile a prim-ministrului de a propune noii miniștri, cu intenția clară de tergiversare a procedurii în interes propriu, având în vedere alegerile interne care se desfășoară în cadrul PNL.

Procedura prevăzută de dispozițiile art. 85 alin. (2) și (3) din Constituție în contextul actual vizează 3 pași:

- propunerea de noi membri ai Guvernului formulată de prim-ministru;
- aprobarea Parlamentului privind schimbarea compoziției politice a Guvernului;
- numirea noilor membri ai Guvernului de către președintele României.

De precizat este faptul că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut în deciziile nr. 128/2014 și nr. 1560/2009 că schimbarea compoziției politice intervine în situația în care prin remanierea guvernamentală sunt cooptate sau, după caz, scoase de la guvernare un partid politic sau mai multe. Or, din interpretarea sistematică a dispozițiilor art. 85 din Constituție rezultă că în situația ieșirii unui partid de la guvernare **prezumția încrederii acordate de Parlament Guvernului este răsturnată**.

Întreaga procedură este blocată *ab initio* prin omisiunea declanșării primului pas de către prim-ministrul Florin Vasile Cițu.

Potrivit dispozițiilor art. 47 alin. (2) din Codul administrativ: „*Prim-ministrul propune președintelui României, în termen de 5 zile de la publicarea decretului prin care este*

constatată vacanța funcției, o persoană, care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 17, pentru numirea în funcția de membru al Guvernului.”

Decretul privind revocarea din funcție a unui membru al Guvernului nr. 949/02.09.2021 privind ministrul justiției a fost publicat în Monitorul Oficial al României în data de 02.09.2021, iar decretul privind constatarea vacanței posturilor miniștrilor USR PLUS care și-au înaintat demisiile au fost publicate în data de 08.09.2021. Așadar, **termenul legal în care prim-ministrul ar fi trebuit să formuleze propuneri s-a împlinit în data de 12.09.2021.** În termenul de 5 zile prim-ministrul trebuia să obțină aprobarea Parlamentului și să înainteze președintelui propunerile de numire în funcțiile de ministru, potrivit noii configurații politice.

Conform Deciziei Curții Constituționale nr. 504 din 2019: *„Deși destrămarea coaliției de guvernare este susținută la nivelul declarațiilor publice și are caracter politic, Curtea constată că aceasta reprezintă o situație de fapt de notorietate, care nu necesită o justificare în sens juridic, astfel că această realitate a vieții politice nu poate fi ignorată. Această nouă situație de fapt poate conduce la restructurarea Guvernului sau la formarea unei alte configurații politice a acestuia, situație ce se identifică cu ipoteza reglementată la art. 85 alin. (3) din Constituție.”* În cazul nostru situația este cu atât mai clară cu cât premierului i-a fost comunicată în mod explicit retragerea din guvern a miniștrilor desemnați de USR PLUS prin adresa nr. 5/08.09.2021.

Obligația prim-ministrului de a formula propuneri de noi miniștri în cel mai scurt termen posibil are și valențe constituționale clare. Prevederile art. 107 alin. (4) din Constituție conferă un termen de maximum 45 de zile interimatului miniștrilor, timp în care este evident că trebuie desfășurată procedura de numire a noilor miniștri, având în vedere cei 3 pași anterior menționați, fiecare cu termene inerente:

Pasul 1 respectiv propunerea de noi membri ai Guvernului formulată de prim-ministru - presupune publicarea decretului de vacantare a postului în Monitorul Oficial;

Pasul 2 presupune sesizarea Parlamentului, organizarea unei ședințe a birourilor permanente reunite ale Camerei Deputaților și Senatului, organizarea ședințelor comisiilor reunite pentru audierea persoanelor propuse în funcția de ministru, organizarea unei ședințe a plenului reunit, în care să fie votată schimbarea configurației politice a Guvernului și noile propuneri de miniștri;

Pasul 3 presupune numirea noilor membri ai Guvernului de către Președintele României - procedură care poate avea o durată de câteva zile per se, având în vedere dreptul președintelui României de a refuza o dată propunerile de miniștri, ceea ce în anumite situații ne-ar putea readuce la pasul 2 - reluarea procedurii parlamentare, reaudierea miniștrilor etc. În fine, Președintele României trebuie să emită decretul de numire a noilor miniștri, care se publică în Monitorul Oficial al României.

Toți acești pași trebuie îndepliniți în maximum 45 de zile, potrivit art. 107 alin. (4) din Constituție, durata maximă a interimatului. Așadar, din coroborarea prevederilor art. 85 alin. (2) și (3), respectiv art. 107 alin. (4) raportat la alin. (3) din Constituție, se desprinde concluzia clară potrivit căreia prim-ministrul trebuie să formuleze propuneri de noi miniștri în cel mai scurt termen posibil pentru a se putea îndeplini toate procedurile mai sus individualizate într-un termen de 45 de zile de la data vacantării posturilor.

Având în vedere toate aceste aspecte apare vădită intenția prim-ministrului Florin Vasile Cîțu de a împiedica Parlamentul în exercitarea atribuției sale constituționale de aprobare a schimbării compoziției politice a Guvernului, de esența acestei proceduri fiind și termenul în care se desfășoară această procedură. Prim-ministrul nu poate decide unilateral când să “permită” Parlamentului desfășurarea unei atribuții a acestuia, Constituția fiind cea care stabilește procedurile și termenele de desfășurare a lor (expres sau implicite). În caz contrar, am putea discuta de o încălcare a principiului separației puterilor în stat, prim-ministrul intervenind asupra procedurilor parlamentare. Așadar, s-ar încălca și dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție.

Pentru toate aceste motive, apreciem că sunt îndeplinite condițiile art. 146 lit. e) din Constituție, fiind vorba despre un conflict juridic de natură constituțională între prim-ministrul și Parlamentul României (astfel cum s-a reținut și în Decizia nr. 358/2018 pronunțată de Curtea Constituțională), procedura prevăzută de art. 85 alin. (2) și (3) trebuind să fie declanșată de prim-ministru, care figurează *expressis verbis* în textele constituționale ca atare, *in propria persona*.

Pe de altă parte, prim-ministrul este șeful Guvernului, astfel încât conduita sa se răsfrânge asupra Guvernului însuși. Pentru aceste motive, conflictul juridic de natură constituțională are loc și între Parlamentul României, pe de-o parte, și Guvernul României, pe de altă parte.

Nu în ultimul rând, așa cum reiese din Decizia nr. 875/2018, „*Principiul cooperării și colaborării loiale între instituțiile publice presupune intenția și totalitatea acțiunilor acestora de a crea împreună premisele necesare executării propriilor atribuții și obligații constituționale sau legale într-un sens și obiectiv final comun, cel al bunei funcționări a statului. Cooperarea și colaborarea inter-instituțională trebuie să fie loială, adică cu bună-credință, în spiritul respectării literei și spiritului legii și în sensul atingerii scopului protejat de lege, și nu în sensul contrar, al împiedicării reciproce sau al blocării activității unei instituții ale statului. Curtea a subliniat constant obligația de principiu pe care o au toate autoritățile publice, în exercitarea puterii de stat, de a colabora pentru buna funcționare a statului, Constituția și legile oferind suficiente instrumente prin care instituțiile pot coopera și colabora.*“

În considerarea tuturor argumentelor expuse, vă solicit respectuos **admiterea prezentei sesizări privind existența unui conflict juridic de natură constituțională** între Guvernul României și prim-ministrul României, pe de o parte, și Parlamentul României, pe de altă parte, cu **consecința obligării prim-ministrului de a formula propuneri de miniștri și a le înainta Parlamentului în vederea pronunțării asupra noii compoziții politice a Guvernului.**